

- a) inte visa att utlämnande av namnet på ledamöterna i grupperna allvarligt skulle undergräva institutionens beslutsförande,
- b) inte styrka att det föreligger en risk för att ledamöterna i grupperna skulle upphöra med att skriftligen presentera sina synpunkter och att detta allvarligt skulle undergräva institutionens beslutsförande, och
- c) inte beakta att det föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet av de nationella ledamöternas identitet.

För det andra har rådet enligt sökanden åsidosatt motiveringskyldigheten enligt artikel 253 EG och artiklarna 7.1 och 8.1 i förordning (EG) nr 1049/2001.

(<sup>1</sup>) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

## Talan väckt den 16 juni 2009 — Nikolaou mot revisionsrätten

(Mål T-241/09)

(2009/C 205/76)

Rättegångsspråk: grekiska

### Parter

*Sökande:* Kalliopi Nikolaou (Aten, Grekland) (ombud: advokaten V. Christianos)

*Svarande:* revisionsrätten

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- förplikta revisionsrätten att ersätta den ideella skada som Kalliopi Nikolaou har lidit genom att:
- upprätta ett officiellt meddelande i samarbete med Kalliopi Nikolaou vad avser dess innehåll, som hon, alla gemenskapens myndigheter, i synnerhet Europaparlamentet, Europeiska kommissionen, samt institutionerna och alla övriga gemenskapsorgan ska underrättas om, avseende att Kalliopi Nikolaou frikänts från det hon anklagats för,
- offentliggöra i Luxemburgs, Tysklands, Greklands, Frankrikes, Spaniens och Belgiens officiella tidningar, som hade publicerat negativ information om Kalliopi Nikolaou som revisionsrätten gett upphov till, samt i "European Voice", att sökanden frikänts från det hon anklagats för,

— i andra hand, förplikta revisionsrätten att, för det fall revisionsrätten inte på ovanstående sätt vidtar åtgärder för att återupprätta allmänhetens bild av Kalliopi Nikolaou, såsom ekonomisk ersättning för att reparera den ideella skadan, till Kalliopi Nikolaou erlagga ett belopp om hundratusen euro (100 000 euro), jämte ränta från och med den tidpunkt då revisionsrätten delgavs "Request for compensation" av den 14 april 2009 till dess full betalning sker — ett belopp som Kalliopi Nikolaou lovar att använda för att vidta åtgärder för de offentliggöranden och meddelanden som nämns ovan,

— förplikta revisionsrätten att såsom ekonomisk ersättning för den ideella skada som Kalliopi Nikolaou lidit till följd av processerna vid de luxemburgska dömande myndigheterna, till henne erlagga ett belopp om fyrty tusen euro (40 000 euro), jämte ränta från och med den tidpunkt då revisionsrätten delgavs "Request for compensation" av den 14 april 2009 till dess full betalning sker,

— förplikta revisionsrätten att såsom ekonomisk ersättning för den ekonomiska skada som Kalliopi Nikolaou lidit till följd av processerna vid de luxemburgska dömande myndigheterna och, i synnerhet, vid "Juge d'instruction" och "Tribunal d'arrondissement de Luxembourg", till henne erlagga ett belopp om femtiosjutusensjuhundra sjuttioett euro och fyrtio cent (57 771,40 euro) för arvode till advokaten Maitre Hoss för uppdragen i ovan nämnda processer, och ett belopp om fyrty tusen euro (4 000 euro), för kostnader för resor till Luxemburg för ombudet i ovan nämnda processer och, särskilt, ett belopp om ettusenfemhundra euro (1 500 euro) för ombudskostnader i mål vid "Juge d'instruction" och 2 500 euro vid "Tribunal d'arrondissement de Luxembourg", jämte ränta från och med den tidpunkt då revisionsrätten delgavs "Request for compensation" av den 14 april 2009 till dess full betalning sker, och

— förplikta revisionsrätten att ersätta Kalliopi Nikolaous rättegångskostnader för denna process.

### Grunder och huvudargument

Sökanden gör gällande att revisionsrätten uppenbart har åsidosatt många särskilda bestämmelser som ger individer grundläggande rättigheter som revisionsrätten måste respektera vid utövandet av sin behörighet.

För det första gör sökanden gällande att revisionsrätten uppenbart har åsidosatt artikel 4 i förordning nr 45/2001 (<sup>1</sup>), artikel 2 i revisionsrättens beslut nr 99/50 och omsorgsplikten eftersom den har tillåtit spridning till tredje man av anklagelserna mot Kalliopi Nikolaou före slutförandet av någon som helst officiell utredning. Revisionsrätten har enligt sökanden varken tagit något initiativ för att hindra denna spridning eller i övrigt vid senare tillfällen brytt sig om att göra en översyn av anklagelserna och dra tillbaka dem, vilket orsakat stora ideella skador för sökanden.

För det andra har revisionsrätten uppenbart åsidosatt artiklarna 2 och 4 i sitt beslut nr 99/50, sökandens rätt till försvar, principen om opartiskhet under utredningen samt principen om god förvaltningssed under utredningen mot sökanden. Detta beteende har orsakat ideella skador för svaranden, men också stora ekonomiska skador eftersom sökanden, på grundval av utredningen, hamnade i ett mål vid de luxemburgska dömande myndigheterna och fick bära stora kostnader.

För det tredje har revisionsrätten uppenbart åsidosatt omsorgsplikten och principen om god förvaltningssed eftersom den inte för de luxemburgska dömande myndigheterna lagt fram material som den förfogade över och som var av enorm betydelse för att frikänna sökanden från det hon anklagats för. Sökanden gör dessutom gällande att detta material rörde frågan om uppsägning av personal vid revisionsrätten och att, om det hade lagts fram av revisionsrätten, det skulle ha medfört att sökanden undvikit att hamna hos den myndighet som leder förundersökningen och den luxemburgska brottmålsdomstolen och att det skulle ha lett till att sökandens heder och anseende återupprättats.

För det fjärde har revisionsrätten enligt sökanden uppenbart åsidosatt principen om opartiskhet och om god förvaltningssed när den gjorde bedömningen att hänskjuta sökandens fall till den dömande myndigheten. Detta beteende har orsakat svaranden ännu större ideella skador.

För det femte har revisionsrätten enligt sökanden uppenbart åsidosatt omsorgsplikten genom att underlåta att fatta ett officiellt beslut att frikänna sökanden och återupprätta Kalliopi Nikolaous heder efter att hon frikänts. Denna underlåtelse har medfört att tvivel om Kalliopi Nikolaous oskyldighet har kvarstått samt att hon orsakats ytterligare ideella skador.

<sup>(1)</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1).

## Talan väckt den 24 juni 2009 — Schröder mot CVPO — Hansson (Lemon Symphony)

(Mål T-242/09)

(2009/C 205/77)

*Ansökan är avfattad på tyska*

### Parter

*Sökande:* Ralf Schröder (Lüdinghausen, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Leidereiter och W.-A. Schmidt)

*Svarande:* Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO)

*Motpart vid överklagandenämnden:* Jørn Hansson (Søndersø, Danmark)

### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av överklagandenämnden vid Gemenskapens växtsortsmyndighet den 23 januari 2009, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

*Gemenskapens växtförädlarrätt som avses i ansökan:* Lemon Symphony

*Rättsinnehavare:* Jørn Hansson

*Beslut av Gemenskapens växtsortsmyndighet som har överklagats till överklagandenämnden:* Beslut att inte ogiltigförklara gemenskapens växtförädlarrätt avseende Lemon Symphony enligt artikel 20.1 a i förordning (EG) nr 2100/94 <sup>(1)</sup>.

*Klagande vid överklagandenämnden:* Sökanden

*Överklagandenämndens beslut:* Avslag på överklagandet

### Grunder:

- Åsidosättande av artikel 76 i förordning nr 2100/94 och av de allmänt vedertagna processrättsliga principerna i artikel 81 i förordning nr 2100/94, eftersom överklagandenämnden fattat det angripna beslutet utan att tillräckligt ha utrett de faktiska omständigheter som skulle bedömas.
- Åsidosättande av artiklarna 20.1 a och 7 i förordning nr 2100/94 eftersom överklagandenämnden uppenbarligen utgått från den felaktiga förutsättningen att sökanden inte kunnat visa att villkoren i artikel 20.1 a var uppfyllda och därigenom har felbedömt räckvidden av denna bestämmelse.
- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 2100/94, eftersom överklagandenämnden har fattat sitt beslut på grundval av omständigheter som sökanden inte har fått yttra sig över innan beslutet fattades.
- Åsidosättande av artikel 63.1 och 63.2 i förordning (EG) nr 1239/95 <sup>(2)</sup>, eftersom det inte har förts något regelrätt protokoll över den muntliga förhandlingen.

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 60, s. 196)

<sup>(2)</sup> Kommissionens förordning (EG) av den 31 maj 1995 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2100/94 i fråga om förfaranden inför Gemenskapens växtsortsmyndighet (EGT L 121, s. 37)